

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Begrænset	Begrænset
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Retsplejelovens kapitel 42 a

Til § 456 a

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 456 a, stk. 1. Det præciseres dog, at kapitlet også anvendes på sager om genoptagelse.

Bestemmelsen i den gældende § 456 a, stk. 2, hvor-efter der gælder særlige regler om faderskabssager vedrørende ægtebørn, foreslås ophævet. Det skyldes, at et af principperne bag den nye børnelov er, at der ikke skal være forskel på sager vedrørende børn af gifte forældre og børn af ugifte forældre.

Til § 456 b

Stk. 1, nr. 1 og 2 svarer til den gældende § 456 b, stk. 1.

I stk. 1, nr. 3, der er ny, foreslås det, at en faderskabssag også skal kunne behandles i Danmark, hvis faderskabet er registreret eller anerkendt i Danmark efter børnelovens regler herom, eller hvis faderskabet er fastslået ved en dom afsagt af en dansk domstol.

Det indebærer f.eks., at en mand, der er registreret som far til sin samlevers barn efter den foreslåede bestemmelse i børnelovens § 2, vil kunne rejse faderskabssag inden for seks måneder fra barnets fødsel, jf. den foreslåede bestemmelse i børnelovens § 5, uanset at han, moderen og barnet i mellemtiden har forladt Danmark. Tilsvarende vil en sag om genoptagelse af en faderskabssag, der er afgjort i Danmark ved registrering, anerkendelse eller dom, kunne indbringes for

retten her i landet, uanset at parterne på tidspunktet for anmodningen om genoptagelse har bopæl i udlandet.

Stk. 2, der er ny, regulerer domstolens kompetence i sager, hvor en mand efter den foreslåede bestemmelse i børnelovens § 6 vil udnytte sin ret til at få prøvet, om han er barnets far.

Det foreslås, at danske domstole i sådanne sager kun er kompetente, hvis både barnet og moderen har bopæl i Danmark.

Bestemmelsen vedrører alene sager, der rejses efter anmodning fra en sådan mand. Den har derfor ikke betydning i tilfælde, hvor der allerede verserer en faderskabssag ved en dansk domstol. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en udenlandsk mor har oplyst, at en herboende mand er far til hendes barn, og der på dette grundlag er rejst faderskabssag her i landet.

Stk. 3 svarer til den gældende § 456 b, stk. 2.

Til § 456 c

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til den gældende § 456 c.

Til § 456 d

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 456 d.

Sag kan efter den foreslåede bestemmelse i børnelovens § 15 alene indbringes for retten af statsamtet. Det forudsættes, at sagen fremsendes uden udfærdigelse af stævning, men med angivelse af begrundelsen for, at sagen indbringes for retten, og vedlagt sagens originale akter.

Bestemmelsen gælder også i sager om genoptagelse, jf. § 26, stk. 2, i forslaget til børnelov.